

Medlemmerne af Folketingets Europaudvalg
og deres stedfortrædere

Asiatisk Plads 2
DK-1448 København K
Tel. +45 33 92 00 00
Fax +45 32 54 05 33
E-mail: um@um.dk
Telex 31292 ETR DK
Telegr. adr. Etrangeres
Girokonto 300-1806

Bilag
1

Journalnummer
400.C.2-0

Kontor
EUK

15. marts 2004

Under henvisning til Europaudvalgets skrivelse af 26. februar 2004 (L 152 – bilag 4) vedlægges Udenrigsministeriets besvarelse af spørgsmål nr. L 152.

P. B. Orskov

UDENRIGSMINISTERIET
Nordgruppen

NFG, 400.E.4.
Den 15. marts 2004

Europaudvalgets spørgsmål
ad L 152 af 26. februar 2004
(L 152 – bilag 4)

Spørgsmål ad L 152:

Er ministeren bekendt med, om der også i andre lande er sket en ændring af proceduren for deres godkendelse af EØS-aftalerne?

Svar:

Udenrigsministeriet har undersøgt spørgsmålet gennem sine repræsentationer i EU-landene, de nye EU-lande samt EFTA/EØS-landene.

I de fleste af disse lande har man ikke forholdt sig til spørgsmålet om, hvorledes de nationale parlamenter tænkes involveret ved eventuelle senere udvidelser af EØS-samarbejdet. Sådanne overvejelser kan også være mindre relevante, såfremt landets forfatning fastlægger en bestemt procedure i forbindelse med ratifikation. Dette gælder f.eks. i Tyskland, hvor regeringen i overensstemmelse med den tyske forfatning i alle tilfælde skal præsentere Forbundsdagen for en ratifikationslov.

Andre landes forfatninger tillader et vist skøn m.h.t. behandlingen af sådanne spørgsmål, og i de fleste af disse lande har man - i lyset af den foreliggende aftales overvejende tekniske karakter - gjort anvendelse af procedurer, som kun i mindre grad involverer det nationale parlament. F.eks. har den svenske regering - under henvisning til, at der er tale om en teknisk tilpasning af EØS-aftalen som følge af EU-udvidelsen - valgt ikke at forelægge EØS-udvidelsesaftalen for Riksdagen. I Frankrig og Irland er EØS-udvidelsesaftalen heller ikke blevet forelagt de nationale parlamenter. I andre lande har man valgt, at sagen alene gøres til genstand for udvalgsbehandling. Dette gælder f.eks. i Finland, hvor man har valgt alene at forelægge EØS-udvidelsen for Riksdagens Udenrigsudvalg. I Holland har regeringen valgt at indhente parlamentets samtykke gennem forelæggelse ved skriftlig procedure. Om sådanne forenklede procedurer også vil blive anvendt ved eventuelle fremtidige EØS-udvidelser, er det ikke muligt at besvare på indeværende tidspunkt.

I Luxembourg har man gjort sig tilsvarende overvejelser som i Danmark. I Luxembourg har ratifikationen af den foreliggende EØS-udvidelsesaftale således fulgt den normale ratifikationsprocedure, og regeringen har fremlagt lovforslag om ratifikation for parlamentet. Spørgsmålet om en mindre tung ratifikationsprocedure ved godkendelse af fremtidige EØS-

udvidelsesaftaler har været overvejet. På grund af det aktuelle tidspres har man imidlertid valgt ikke at inddrage dette spørgsmål i den nu foreliggende proces. Det er muligt, at man vil tage spørgsmålet op i forbindelse med ratifikation af fremtidige EØS-udvidelsesaftaler.

Som meddelt under lovforslagets førstebehandling, så agter regeringen at forelægge fremtidige EØS-udvidelsesaftaler for Europaudvalget, som så vil kunne vurdere, hvorvidt der er behov for at behandle sagen i overensstemmelse med grundlovens § 19. Meddelelse af forhåndssamtykke i henhold til lovforslagets § 1, nr. 1, indebærer således alene en mulighed for at fremme en hurtigere og lettere behandling af fremtidige EØS-udvidelser, som er en konsekvens af EU-udvidelser.